VISMENNENES JUL

Et julespill til julesangen "Deilig er den himmel blå".

ROLLER

Hovedvismann

De to andre vismennene

Engel med den store ledestjernen

Flere engler

Maria og Josef, og et Jesusbarn

Kong Herodes og to vakter

Hyrder og sauer

En forteller – til Del C (valgfritt)

Dersom man gjør del C, må sangen (naturligvis) stoppe opp litt her.

*

I dette skuespillet er det viktig å øve på tydelig kroppsspråk og ansiktsuttrykk som passer til handlingen i hvert av versene i sangen. Handlingen foregår for det meste foran i kirkerommet, og gjerne under messen (etter prekenen, eller istedenfor prekenen). Man kan bruke sideganger, midtgangen og andre deler av kirkerommet dersom barna/skuespillerne og handlingen er synlig for menigheten.

Nøyaktig hvordan handlingen skal foregå (detaljene) til hvert vers (til hver scene), må de som skal benytte seg av dette skuespillet velge selv. Her er det store muligheter og mye fleksibilitet.

Menigheten kan være med og synge alle vers. Det går også an å ha solister, et kor, en solistgruppe og et barnekor. Eventuelt kan det altereres mellom flere gruppe og solister i forhold til hvem som synger hvilke vers. Det blir viktig å ha et program der det kommer tydelig frem hvem som synger hva.

PASS PÅ Å IKKE HA ET ALTFOR HURTIG TEMPO TIL SALMEN! DA BLIR DET VANSKELIG Å SKULLE ISCENESETTE HANDLINGEN.

Del A: Vismannen i Østen oppdager hovedstjernen

Vers 1: Deilig er den himmelblå, / lyst det er å se derpå / hvor de gyldne stjerner blinker/ hvor de smiler hvor de vinker / oss fra jorden opp til seg.

Engler og hovedengel med stjerner kommer ut:

Vers 2: Det var midt i julenatt, / hver en stjerne glimtet matt, / men med ett der blev å skue / en så klar på himlens bue, / som en liten stjernesol.

Vismannen kommer ut med stjernekikkert:

Vers 3: Langt herfra i Østerland / stod en gammel stjernemann, / så fra tårnet vist på himlen, / så det lys i stjernevrimlen, / blev i sinn så barneglad.

Vers 4: Når den stjerne, lys og blid, / seg lot se ved midnattstid, / var det sagn fra gamle dage / at en konge uten make / skulle fødes på vår jord.

Vismannen blir VELDIG glad ☺

Vers 5: Derfor blev i Østerland / nu så glad den gamle mann; / ti han ville dog så gjerne / se den lyse kongestjerne, / før han lagdes i sin grav.

Del B: Vismennene følger stjernen for å finne kongen

Vismannen, samler sammen sin sønn og stjernemann og forteller dem hva han har sett. De går avgårde nedover til hoveddøren i kirken (hovedstjernen/-engelen går foran).

Vers 6: Han med sønn og stjernemann / fluks utdrog av Østerland, / for den konge å opplete, / for den konge å tilbede, / som var født i Jødeland.

Kong Herodes kommer på plass til dette verset (med vaktene sine). Vismennene kommer opp til Kong Herodes. Bukker, og forteller ham om stjernen og at det skal fødes en ny konge. Kong Herodes rister sint på hodet. Vismennene forsvinner

Vers 7: Klare stjerne ledet dem / like til Jerusalem: / kongens slott de gikk å finne, / der var vel en konge inne, / men ei den de lette om.

(Sangen stopper opp her.)

Del C: Lukasevangeliet leses (Forteller) – Luk 2,1-20

(Sangen fortsetter her.)

Del D: Vismennene drar til Betlehem

Vismennene drar av gårde – Maria, Josef, hyrder, sauer stjerneengler, stiller opp foran:

Vers 8: Klare stjerne hastet frem, / ledet dem til Betlehem; / over hytten lav og lille / stod så plutselig den stille, / strålende så lyst og mildt.

Vers 9: Østerlands de vise menn / fant dog stjernen der igjen, / som de skuet i det høye, / ti i barnets milde øye / funklende og klar den satt.

Vismennene kommer frem ledet av hovedengelen, bukker foran Jesusbarnet og gir ham gaver:

Vers 10: Den var dem et tegn så visst, / at de så den sanne Krist, / derfor bøyet de seg glade, / ofrede på gyldne fade / røkelse med søden lukt.

Vismennene stiller seg opp ved siden av krybben. Hovestjernen/-engelen kommer frem:

Vers 11: Stjernen ledet vise menn / til nyfødte konge hen, / vi har og en sådan stjerne, / og når vi den følger gjerne, / kommer vi til Jesus visst.

Vers 12: Denne stjerne, lys og mild, / som kan aldri lede vill, / er hans guddomsord det klare, / som han lot oss åpenbare / til å lyse for vår fot.